

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, כְּתוּב (תהלים לא) בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
 פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֱמֶת. הַאִי קָרָא אֵית לִיה
 לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיה, תְּמִיתוּן מָאן דְּאֶפְקִיד בְּיַדָּא דְּמַלְכָּא
 מִיָּדֵי. אֱלָא, וְדָאִי זַפְּאָה הוּא בַר נָשׁ, דְּאִזִּיל בְּאוּרְחוּי
 דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, וְלָא חָטִי קַמֵּיה. תָּא חֲזִי, פִּינּוֹן דְּעָאֵל
 לִילִיָּא, אִילְנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט בְּעֵלְמָא, וְאִילְנָא דְּחִי
 אֶסְתַּלַּק לְעֵילָא לְעֵילָא. וְכִיּוֹן דְּאִילְנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט
 בְּעֵלְמָא בְּלַחֲדוּי, כָּל בְּנֵי עֵלְמָא טַעְמִין טַעְמָא
 דְּמוֹתָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּהָהוּא אִילְנָא גָּרִים.
 וְכִי נָשׁ בָּעֵי לְאַקְדָּמָא וְלִמְפַקְד בִּידֵיה נַפְשִׁיה
 בְּפַקְדוֹנָא. בְּפַקְדוֹנָא דְּבַר נָשׁ, דִּיהִיב פַּקְדוֹנָא
 לְאַחְרָא, דְּאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אֶתְחִיב לְגַבִּיה יְתִיר
 מִתְּהוּא פַּקְדוֹנָא, לָאוּ כְּדָאִי לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה, הוּאִיל
 וּפַקְדוֹנָא אֶתְמַסַּר לְגַבִּיה, וְאִי יִסְרַב בֵּיה, וְדָאִי
 נְבִדּוּק אֶבְתְּרִיה, דְּלָאוּ מוֹרְעָא קְדִישָׁא הוּא, וְלָאוּ
 מִכְּנֵי מַהִימְנוּתָא.

לשון הקודש

לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְכִיּוֹן שְׁעִין הַמּוֹת שׁוֹלֵט
 בְּעוֹלָם לְבַדּוּ, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעְמִים טַעַם
 מוֹת. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ עֵץ גִּזְרִים.
 וְהָאָדָם צְרִיךְ לְהַקְדִּים וְלְהַפְקִיד בְּיָדוֹ אֶת
 נַפְשׁוֹ בְּפַקְדוֹן, בְּפַקְדוֹן שֶׁל אָדָם שְׁנוֹתוֹן פַּקְדוֹן
 לְאַחַר. שְׂאָף עַל גַּב שֶׁהוּא הַתְּחִיב אֵלָיו יוֹתֵר
 מֵאוֹתוֹ פַּקְדוֹן - לֹא כְּדָאִי לְהֶאֱחוֹ בּוֹ, הוּאִיל

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, כְּתוּב (תהלים לא) בְּיַדְךָ
 אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי ה' אֵל אֱמֶת. יֵשׁ
 לְהַסְתַּכְּלָא בְּפַסּוּק הַזֶּה. רְאִיתֶם מִי שְׂמַפְקִיד
 דְּבַר בִּידֵי הַמַּלְךָ? אֱלָא, וְדָאִי אֲשֶׁרִי הָאִישׁ
 שְׁהוּלֵךְ בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשׁ וְלֹא חוֹטֵא
 לְפָנָיו. בָּא רְאֵה, פִּינּוֹן שְׁנַכְנַם הַלִּילָה, עֵץ
 הַמּוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, וְעֵץ הַחַיִּים מִסְתַּלַּק

כִּךְ הֵהוּא אֵילָנָא, בְּנֵי נֶשָׂא אַקְדִּימוּ וַיַּהֲבִין לִיה
 פְּקֻדוֹנָא דְנִפְשֵׁיהוּ, וְכָל נִשְׁמָתִין דְּבְנֵי עֲלָמָא
 נָטִיל. וְכִלְהוּ טַעְמִין טַעְמָא דְמוֹתָא, בְּגִין דְּהָאֵי אֵילָנָא
 דְּמוֹתָא הוּא. וּבְגִין דְּכָל אֵינֻן נִפְשָׁתָא, אִף עַל גַּב
 דְּכִלְהוּ אֶתְחִיבוּ לְגַבִּיהָ, וְלֹא כִדְאֵי הוּא לְאַתְבָּא
 פְּקֻדוֹנָא לְגַבִּיהָ דְּבַר נֶשׁ, אֶלָּא בֵּינֻן דְּכִלְהוּ אֶתְמָסְרוּ
 לִיה בְּפְקֻדוֹנָא, אֶתִּיב כָּל פְּקֻדוֹנִין לְמֵאֲרִיחֻן.

תָּא חַיִּי, לָא כִדְאֵי הוּא הָאֵי אֵילָנָא דְמוֹתָא לְאַתְבָּא
 פְּקֻדוֹנָא לְגַבִּיהָ דְּבַר נֶשׁ. אֶלָּא בְּשַׁעְתָּא דְּאֵילָנָא
 דְּחַיִּי אֶתְעַר בְּעֲלָמָא. וְאֵימְתִי אֶתְעַר הֵהוּא אֵילָנָא
 דְּחַיִּי. בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק עֶפְרָא. וְכִדְיִן, בֵּינֻן דְּהָאֵי אֶתְעַר
 בְּעֲלָמָא, כָּל בְּנֵי עֲלָמָא חַיִּין, וְשָׁבִיב וְאַהֲדָר הֵהוּא
 אֵילָנָא דְמוֹתָא כָּל פְּקֻדוֹנִין דְּאַתְפְּקֻדוּ לְגַבִּיהָ, וְאַזִּיל
 לִיה. מָאֵי טַעְמָא חַיִּין. בְּגִין דְּהֵהוּא אֵילָנָא דְּחַיִּי גָרִים.

לשון הקודש

בְּפְקֻדוֹן, מַחְזִיר כָּל הַפְּקֻדוֹנוֹת לְבַעֲלֵיהֶם.
 בַּא רְאָה, לֹא כִדְאֵי לְעֵץ הַפְּנוֹת הַזֶּה
 לְהַחְזִיר פְּקֻדוֹנוֹ לְאָדָם אֶלָּא בְּשַׁעְתָּא שְׁעִין
 הַחַיִּים מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם. וּמִתִּי מִתְעוֹרֵר
 אוֹתוֹ עֵץ חַיִּים? בְּשַׁעְתָּא שְׁעוּלָה הַבְּקָר.
 וְאוֹ, בֵּינֻן שְׁוֵה מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, כָּל בְּנֵי
 הָעוֹלָם חַיִּים, וּמִשְׁאִיר וּמַחְזִיר אוֹתוֹ עֵץ
 הַפְּנוֹת כָּל הַפְּקֻדוֹנוֹת שֶׁהַפְּקֻדוֹ אֶצְלוֹ,
 וְהוֹלֵךְ לוֹ. מָה הַטַּעַם הֵם חַיִּים? מִשּׁוֹם

וְהַפְּקֻדוֹן נִמְסַר לוֹ, וְאִם יִסְרַב בּוֹ – וְכִדְאֵי
 נִבְדַּק אַחֲרָיו, שְׂאִין הוּא מְזַרְע קִדְשׁ וְלֹא
 מִבְּנֵי הָאֻמוֹנָה.

כִּךְ אוֹתוֹ עֵץ, בְּנֵי אָדָם מְקַדְּמִים וְנוֹתְנִים לוֹ
 פְּקֻדוֹן נִפְשָׁם, וְלוֹקַח כָּל נִשְׁמוֹת בְּנֵי הָעוֹלָם.
 וְכָלֵם טוֹעֵמִים טַעַם מְנוֹת, מִשּׁוֹם שְׁוֵה עֵץ
 הַמְּנוֹת הוּא. וּמִשּׁוֹם שֶׁכָּל נִפְשׁוֹת אֵלוֹ, אִף עַל
 גַּב שְׁכָלֵם הִתְחִיבוּ לוֹ, וְלֹא כִדְאֵי הוּא לְהַשִּׁיב
 הַפְּקֻדוֹן לְאָדָם. אֶלָּא בֵּינֻן שְׁכָלֵם נִמְסְרוּ לוֹ

וְאֵי תִימָא, הָא בְּנֵי נָשָׂא סְגִיִּין אֵינִין דְּמִתְעַרְיִין
 בְּלִילְיָא, בְּעוֹד דְּאִילָנָא דְּמוֹתָא שְׁלִיט. אָלָא,
 וְדָאי הָהוּא אִילָנָא דְּחַיִּי קָא עָבִיד. מָאי טַעְמָא. בְּיִין
 דְּכַתִּיב, (תהלים יד) לְרֵאזוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת אֱלֹהִים.
 וְלֹא יִהְיֶה לִיֶּה פִתְחוֹן פֶּה לְבַר נֶשׁ, דִּיִּמָּא, אֶלְמָלֵא
 שְׁלִיטְנָא בְּנַפְשָׁא בְּלִילְיָא אֲשֶׁתְּדַלְנָא בְּאוֹרֵייתָא. אָמַר
 רַבִּי יְהוּדָה, הָאֵי בְּיִשְׂרָאֵל וְדָאי וְהָכֵי הוּא. אָבֵל
 בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם דְּחַמִּינָא כְּהָאֵי גְּוֹנָא, מָאי טַעְמָא.
 אָמַר לִיֶּה וְדָאי שְׁפִיר הוּא דְּקָא אִמְרַת.

פִּתְחָא וְאָמַר, (במדבר כג) מָה אֶקְוֵב לֹא קִבָּה אֵל וּמָה
 אֲזַעֲמוּ לֹא זַעֲמוּ יִי. תָּא חַיִּי, בְּגִוּוֹנָא דְּאִית
 לְעֵילָא, אֵית לְתַתָּא. לְעֵילָא אֵית יְמִינָא וְאֵית
 שְׂמָאלָא. לְתַתָּא יִשְׂרָאֵל וְעַמּוּן. יִשְׂרָאֵל אֲתַאֲחַדּוּן
 לְיְמִינָא, בְּקַדּוּשָׁא דְּמִלְכָּא קַדִּישָׁא. עַמּוּן עוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת לְשְׂמָאלָא, לְסַטְרָא דְּרוּחַ מְסַאֲבָא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

יהודה, זה בישראל בודאי, וכך הוא אצל
 באמות העולם שראינו בזה, מה הטעם?
 אמר לו: יפה מה שאמרת.

פִּתְחָא וְאָמַר, (במדבר כג) מָה אֶקְוֵב לֹא קִבָּה אֵל
 וּמָה אֲזַעֲמוּ לֹא זַעֲמוּ הוּא. בֵּא רְאֵה, כְּמוֹ שֵׁישׁ
 לְמַעְלָה יֵשׁ לְמַטָּה. לְמַעְלָה יֵשׁ יְמִין וְיֵשׁ
 שְׂמָאל - לְמַטָּה יִשְׂרָאֵל וְהַעַמּוּם. יִשְׂרָאֵל
 אַחֲזוּיִם לְיְמִין בְּקַדְשַׁת הַמִּלְכָּה הַקְּדוּשָׁה.

שאותו עין החיים נרם.
 ואם תאמר, הרי בני אדם רבים הם
 מתעוררים בלילה בעוד שעין המות שולט?
 אלא ודאי אותו עין החיים עושה את זה. מה
 הטעם? משום שכתוב (תהלים יד) לְרֵאזוֹת הַיֵּשׁ
 מִשְׁכִּיל דִּרְשׁ אֶת אֱלֹהִים. וְלֹא יִהְיֶה פִתְחוֹן
 פֶּה לְאָדָם שִׂיאֵמַר: אֶלְמָלֵא שְׁלַטְתִּי בְּנַפְשִׁי
 בְּלִילְיָה, הִיטִי מִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי